

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM.

Ara: 30 fillér.

1960. ÁPRILIS 30.

Vizsgáznak a IV. évesek

Tudományos ülésszak

Bírálatunk nyomán

A munka és a béke harcos ünnepe

Ebben az esztendőben hetvenedszer ünneplik meg a világ új társadalomért harcoló dolgozó május elsejét, azt a napot, amely a világ munkásainak harci seregszemléje, a dolgozó nemzetközi összefogásának nagy ünnepe. Az első világméretű tüntetés, 1890. május 1. óta a magyar munkásosztály is mindig együtt ünnepelt a II. Internacionálé felhívása alapján a munka felszabadításáért, a kizsákmányolás megszüntetéséért, a szabad és emberi életért a világ többi országának munkásaival, a felhívás szellemében „saját országa körülményeinek megfelelő módon”.

E harc nemzeti talajon, de ugyanakkor nemzetközi síkon kell, hogy folyék, mert a munkásosztály, az elnyomott dolgozók ellenségei világméretben egyesültek. S mert ez így van, mint Lenin mondotta, az egyes népek dolgozó osztályai a saját elnyomóik ellen kell, hogy harcoljanak, merőadva minden támogatást a nemzetközi síkon folyó közös harcra, mint fő célkitűzésnek.

A magyar munkásmozgalom legjobbjai megértették az összefogás szükségességét s az ünnep harcos nemzetközi jellegét mindig védelmezték az opportunista és a reakciós támadással szemben, amely „kirándulás” akarta változtatni vagy végképp be akarta tiltani a május elsejét. Az urak és kiszolgálóik ugyanis jól megértették, hogy az összehangolt május elsejei célkitűzések itthon és világszerte egyformán fenyegetik a kizsákmányolás fennálló rendjét. Ezért váltak ezek a tízezreket, néha százezreket megmozgató ünnepek sokszor véres harcok színterévé, mint már kezdetben az 1891-es oroszai és békcscsabai agrárproletár megmozdulások, és sok más tüntetés, amely minden évtizedben megkövetelte a maga áldozatait. A kiontott vér és a börtönök azonban nem voltak hiábavalók, a dolgozók erőt merítettek belőlük s az adott viszonyoknak megfelelően sztrájkokkal, legális vagy illegális tömegtüntetésekkel, összejövetelekkel, tüntető felvonulásokkal adták tanújelét a jobb jövőbe vetett tábori hitüknek és elszánt akarataiknak. A harcok magasabb bérekért, a 8 órás munkanapért, általános és titkos választójogért, a háború ellen a békéért, az ellenforradalmi fasiszta terror ellen a szabadságjogokért, az új imperialista háború ellen és a fasisztaellenes egységfront létrehozásáért végül is elvezettek a szabad május elsejéhez, amelyek közül az első: a boldog, vidám 1919-es május emlékét nem homályosíthatták el az elnyomás rákövetkező súlyos évei.

Hazánkban tizenhatodszor ünnepeljük szabadon ezt a nagy napot. Milyen szellemben ünnepeljük meg az idei május elsejét? A felszabadulás óta eltelt tizenöt esztendő folyamán új tartalommal egészült ki május 1. ünnepe. Jelképezi a társadalmi változást is, a felszabadult munkát, amit a magyar dolgozók a szocializmus felépítéséért lankadatlanul végeznek. Mi ennek az időszervi politikai-gazdasági tartalma? Elsősorban az, hogy a dolgozó nép meggyorsítja hazánkban a szocializmus felépítését. A munkásosztály magasabb termelékenység, takarékosabb, az önköltség csökkentésével kell hogy hozzájáruljon a népjólét további emeléséhez. A munkás-paraszt szövetség napjainkban tovább erősödik, és ezen a május elsején első alkalommal ünnepelhetjük új viszonyok közt ezt a szövetséget, minthogy a mezőgazdaság szocialista szektora túlnyomóvá vált hazánkban, és hamarosan befejezzük a szocializmus alapjainak lerakását. Az új szocialista mezőgazdasági nagyüzemek szilárúsítása és egyidejűleg több mezőgazdasági cikk termelése közös feladata a termelőszoövetkezeti parasztságnak, az egyénileg dolgozó parasztnak és az állami gazdaságok dolgozóinak. Értelmiségünk alkotó munkájával járul hozzá a szocialista hazá építéséhez, a dolgozó nép kulturális felemelkedésének nagy ügyéhez. Ezen az ünnepen egyetemi fiataljaink is emlékezzenek és emlékeztessék egymást fokozottabban arra, hogy jól kell felhasználniuk a tanulási lehetőséget, amit a nép állama, a forradalmi munkás-paraszt kormány, a párt — harcunk és munkánk lelkesítője és szervezője, vezető ereje — nyújt számunkra, a dolgozó nép munkájára támaszkodva.

A mostani május elsejének másik fontos tartalmi eleme: a béke, kifejezi népünk és a világ népeinek békeakarátát. A magyar dolgozók tisztában vannak azal, hogy a népjólét emeléséért, a szocializmus alapjainak lerakásáért: folyó építőmunka csak békés viszonyok közt valósítható meg, hogy a béke az építőmunka feltétele. Ezért üdvözléi népünk május elseje alkalmából az összes békéért és társadalmi haladásért küzdő népek barátságát, köszönti a szabadságukért és függetlenségükért harcoló gyarmati népeket, mint a világbéke erőit. Ezért üdvözléi a szocialista tábor országainak testvéri egységét, mint a béke biztosítékát, és köszönti nagy barátunkat és segítőnket, a Szovjetuniót, a szocializmus és a béke legjobb támaszát. Az utolsó négy évtized történelmi tapasztalata meggyőzően bennünket arról, hogy szocializmus és béke: édestestvér, béke és szocialista építőmunka egy töről fakad. Ezért köszönti népünk lelkesedéssel a békés együttélés, a leszerelés gondolatát és telcint nagy várakozással és bizakodással a májusi kormányfői találkozó elé.

Május elseje megtestesíti mindazt, ami értékes és szép a nagy léptekkel előrehaladó emberiség életében. Ünnepeink meg ezt a napot méltó módon, mint új életünk ragyogó jelképét!

DR. KERÉKGYÁRTÓ ELEMÉR
tanszékvezető docens

Erősítsük a KISZ politikai nevelő tevékenységét Tartalmasabb, tanulást segítő KISZ-munkát

NAGYAKTÍVA ÉRTEKEZLET EGYETEMÜNKÖN A KISZ FELADATAIRÓL

Múlt számunkban közöltük, hogy április 14-én egyetemünkön nagyaktívaülésem tárgyaltak meg az egyetemi KISZ-szervezet helyzetét, feladatait, a KISZ KB márciusi határozata alapján.

A KISZ Központi Bizottsága alapos felmérés, vizsgáló-

dás (brigádmunka és kétezer kérdőív adatainak tapasztalata) után határozatot hozott, amely elemzi az egyetemi és főiskolai ifjúság jelenlegi politikai arculatát és megszabja a következő időszak munkájának fő irányát.

musból nem jutott még odáig sem, hogy szembenézzen saját problémáival, hogy tudatosan megpróbálja tisztázni ideolo-

giai hovatartozását. E hallgatók passzivitásának legyőzése fontos ideológiai feladata a KISZ-nek.

Harcolunk a káros ideológiai nézetek ellen

Ifjúságunk politikai arculatához tartozik az is, hogy megmondjuk egyetemünkön — bár jellegénél fogva kisebb mértékben mint másutt — találkozzunk téves, káros ideológiai nézetekkel. A VB beszámolója érintett néhány ilyen kérdést, a vallásosságot, a nacionalizmust és antiszemitizmust, a burzsoá erkölcs maradványait.

Vallásos nézetekkel elsősorban a vidékről jött hallgatók, ezenbelül is inkább a lányok körében találkozunk. Általában az tapasztalható, hogy a valláshoz érzelmi szálak fűzik őket, melyek az otthoni

környezetből származnak. E téren jelentős lépés volt az ateista előadásorozat megindítása.

Közös talajból táplálkozik és hallgatóink körében is — bár igen kis mértékben — megjelölhető a burzsoá nacionalizmus és antiszemitizmus. A nacionalizmus nálunk, főként a trianoni határkérdésben, a szomszédos népi demokráciákban, elsősorban a Romániában élő magyar nemzetiség helyzetének helytelen értékelésében és egy 57 után elég jelentős — ma már azonban komolyan nem

(Folytatás a 2. oldalon.)

Hallgatóink többségét pozitívan ítéljük meg

A KB határozata alapvetően pozitívan ítéli meg az egyetemi ifjúságot.

„A mi véleményünk szerint most már félre kell tenni az előítéleteket és a gyanakvást, és teljesen egyértelműen, pozitívan kell az egyetemhez közelednünk, csak így tudunk többet használni a KISZ-nek, a pártnak az egész társadalomnak”. E szavak, melyeket Komócsin elvtárs mondott a KB-ülésen — világosan tükrözik az egyetemi ifjúság iránti bizalmát, a felnövekvő új, marxista világnézetű értelmiség szocializmus építésében játszott fontos szerepének az elismerését, az őszinte segíteni akarását.

A Központi Bizottság e jelentős határozatával és egyetemi KISZ-szervezetünk ebből eredő feladataival foglalkozott az aktívaülésem a végrehajtó bizottság beszámolója, amelyet Huszár Ernő, a VB titkára tartott meg.

A beszámoló az első részben elemezte az egyetemi ifjúság rétegződését, ennek a rétegződésnek egyetemi arányát.

„Az elenyészően kisszámú ellenséges elemmel szemben hallgatóink döntő többségét az jellemzi, hogy elfogadják a marxizmus—leninizmus tanításait, egyetértenek szocialista rendszerünkkel, pártunk politikájával.

Mind többen tanulnak jól, hivatástudattal, mind többen értik meg, hogy társadalmunk az értelmiségnek azt a típusát becsüli, aki nemcsak jó szakember, hanem jó közösségi ember is, aki öszszegyezteti az egyéni „éni” a társadalom érdekében, s tevékenyen részt vesz a politikai, társadalmi életben.

Persze a pozitív képen beül nagyfokú differenciáltságot figyelhetünk meg, amelynek alapja az ideológiai tisztánlátás különböző foka, a közösségi érzés fejlettsége, a tanulásához s társadalmi munkához való különböző viszony.

A pártunk politikájával és rendszerünkkel egyetértő fiatalok két nagy csoportját különböztetjük meg: az élenjárókat, és azokat, akik még számos ideológiai problémával küzdenek, de mint a KB határozata is megállapítja — népi demokratikus rendszerünk hívei. Közülük sokan nyíltan öszintén felvetik a számukra problémát jelentő ideológiai, politikai kérdéseket, s azokra a szocialista világnézet választást igénylik. Kisebbségük még nem jutott el odáig, hogy nyíltan elmondja kételyeit, és megoldásukhoz segítséget kérjen, s végül egy harmadik réteg felelőtlenségéből, kényelmességéből, vagy valamiféle ciniz-

Készülünk a Hanságba

Lapunk legutóbbi számában cikkét közöltünk az ideai hársági munka előkészületeiről. Részletesen beszámoltunk róla, hogy milyen eredményeket értünk el a szervezés terén. Azóta tovább folyik a jelentkezők összeírása és az eddigi adatok alapján már kezd kibontakozni az a népes csapat, amelynek tagjai egyetemünkről a nyáron részt vesznek a KISZ építőtáborainak munkájában.

Azonban a szervezés mellett néhány probléma is felvetődött. Ezért kerestük fel Kerékgyártó György elvtársat, a KISZ VB szervezőtitkárát.

Elsőként azt kérdeztük meg tőle, hogy vajon mennyiben oldódott meg, azoknak a hallgatóknak az indulása, akiket az első — tehát a június 26-

án kezdő — csoportba osztottak be.

Egyetemünkön a vizsgaidőszak július 2-ig tart, és bizony csaknem minden hallgatónk részére, bizonyos fokú nehézséget okoz, annak egy héttel való megrövidítése. Válaszként megtudtuk, hogy a KISZ-bizottság foglalkozott a kérdéssel, a megoldás egyelőre az, hogy az első csoportban induló hallgatók a nyelvvizsgákon kívül még két előrehozott vizsgát tehetnek. Igaz, ez fokozottabb igénybevételt jelent tanulmányi szempontból már májusban, de az is igaz, hogy ezzel viszont a nyári szünidő is meghosszabbodna. Nem állítjuk, hogy ez a lehető legjobb megoldása, de ugyancsak június végén indulnak az ének-kar tagjai Csehszlovákiába, tehát ők is több vizsgát előrehozhatnak. Érdekes módon azonban, erről senki sem jelentette ki, hogy „nem megoldás.”

A másik kérdés, amiről beszélgettünk Kerékgyártó elvtársal az, hogy vajon az idén mennyire kapcsolódnak majd be a táborozásba azok a hallgatók, akik eddig még nem vettek részt ebben a munkában. Mint kiderült, az eddigi jelentkezők főleg olyan fiatalok, akik már legalább egyszer, de többen már kétszer is voltak a Hanságban. Az arány ilyen alakulása részben várható volt, hiszen egyetemi hallgatóinknak jórésze (az elsők zöme még középiskolai pályafutása alatt) volt építőtáborban. Mégis nagyobb arányban vártuk, olyanok jelentkezését, akik még egyáltalán nem voltak. A hallgatók különösen elvárják fiatal oktatóik jelentkezését, s reméljük, az idén többen vesznek részt, mint tavaly.

Összegezve az eddigi tapasztalatokat, elmondhatjuk, hogy egyetemünk fiataljai, az ideai nyáron is szépszámban tesznek eleget a KISZ KB, felhívásának. Egyre inkább gyökeret hajt és megerősödik egyetemünkön az új, a szocialista értelmiség erkölce, mely eltörli az ellentétet a fizikai és szellemi munka között, megteremtí az értelmiségiekben a fizikai munka és végzői iránti megbecsülést.

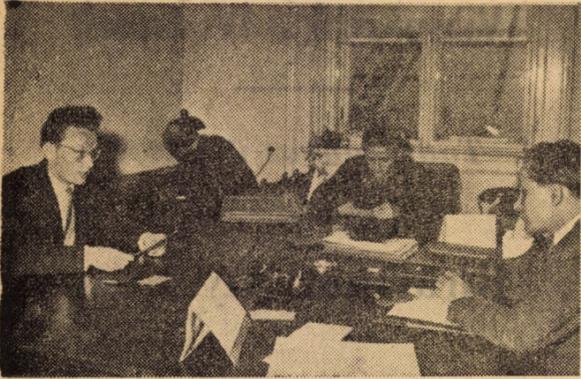
Gaal Gyula

Csehszlovákia felszabadulásának évfordulója

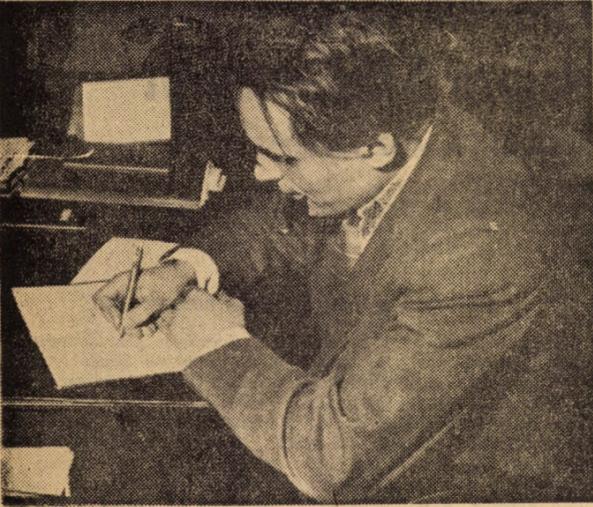

1960 májusában ünnepii Csehszlovákia felszabadulásának tizenötödik évfordulóját. Ebből az alkalomból mutatunk be egy képet a csehszlovák nép felépült korszerű lakások mellett, a következő években százezer lakás épül évenként, így 1970-re minden családnak megfelelő lakása lesz. A képen: Új lakóházak Bratislavában

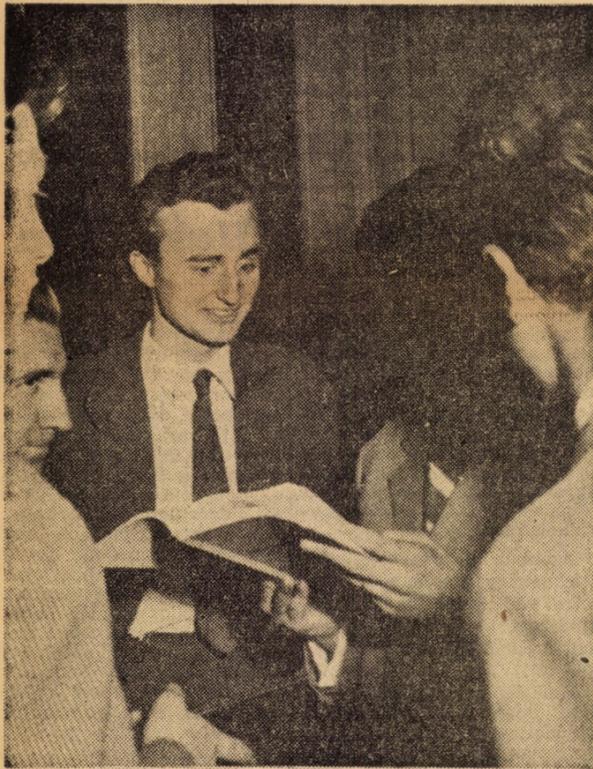
Vizsgáznak a negyedévesek

Gál József jogból vizsgálják Kreskai elvtársnál

A nagy pillanat

A folyosón drukkolnak a többiek

Miért?... helyett...

Polgári történelem, dekadens ismeretelmélete szerint az egyetem épülete a tudományok széleskörű terjesztésének, az oktatásnak, művelődésnek és egyéb polgári csökevények fejlesztésének tárháza.

Ez a ma már létjogosultságát vesztett elmélet a nagyközönség körében még igen elterjedt és elfogadott, ezért nekünk, szakembereknek, akik már elég régen belső tagjai vagyunk ezen létesítménynek, fontos feladatunk az egyszerűbb emberek felvilágosítása, a maradi hiedelem eloszlása.

Például véve a mi egyetemünket; nem hiszem, hogy bárki is azzal a váddal illetné, hogy egyetlen, s legfontosabb

cél az oktatás zavartalan biztosítása. Mert ugye világos, hogy bár az egyetem épület rendeltetése eredetileg ez volt, de a fejlődés, az oktatásnak, művelődésnek és egyéb irányba kényszerítette.

Jelenleg egyetemünk a világon talán egyedülálló kombinát: óvoda, iskola, étkezdé, gyülesterem, kultúrház, filmstúdió, mozi, báterem és még sok egyéb.

Nem azért, mint-ha ez baj volna. Korántsem. Csak azon csodálkozunk, hogy az I. előadót még nem alakították át uszodává, az aulát futballpályává, a könyvtárat tánciskolává.

Egyébként a nemrég nálunk járt filmszakemberek ígéretet tettek,

hogy az első magyar szagosfilm egyetemünkön fogják forgatni, miután ilyen hamisítatlan, valódi magyaros káposztaszagot világszerte sehol nem találtak. (Rosszmájú megjegyzések szerint a szagok eredete a diákok fejének tartalmában keresendő.)

Miután a különböző intézmények, rendezvények és egyéb -ények ennyire igénybe veszik egyetemünk jobb sorsra érdemes épületét, reggelként rettegve várjuk, mikor találjuk a kapun a táblát:

Minden hely el-kelt. Oktatás a szomszédos vásárcsarnokban zavartalanul folyik. (egri)

(Folytatás az 1. oldalról.) mondható — szovjetellenességben mutatkozott meg.

Politikai nevelőmunkánk egyik legfontosabb eszköze, a politikai órák rendszere, amelyen keresztül komoly eredményeket értünk el az idén. Eredményét elsősorban abban látjuk, hogy sikerült kialakítani a politikai nevelőmunka egy olyan formáját, melynek keretében nemcsak KISZ-tagjainkat, de a KISZ-en kívüliek 80—90 százalékát is sikerült mozgósítani.

A beszámoló első része foglalkozott a most megszervezett ifjú agitátor-hálózat jelentőségével.

Az egyetemi KISZ-munka a tanulással kezdődik, folytatódik és fejeződik be

Ez a KISZ KB határozatának egyik legfontosabb mondanivalója. A KISZ-szervezetek fő tevékenységének a tanulás a tanulmányi munka megjavítására kell irányulnia. A KB határozata megállapítja, hogy

az elmúlt években végement világnézeti és politikai fejlődés jól hatott az egyetemi és főiskolai hallgatók tanulmányi munkájára; megnőtt a tanulási kedv, elmélyült a hivatástudat. A hallgatók nagy része sikerrel birkózott meg a felemelt tanulmányi követelményekkel, fegyelmezetten viselkedik.

Ugyanakkor a hallgatók egy részénél hiányzik a megfelelő felelősségérzet, a fegyelmezett magatartás, néhányan elhanyagolják a tanulást és felületesen csak a vizsgára készülnek. A KISZ-szervezetek elsősorban arra törekedtek, hogy az ideológiai és politikai harc végigvitelével teremtsék meg a nyugodt légkört a tanulószobákban.

A KISZ-szervezetek többsége még nem ismerte fel, hogy tevékenységének ma már a tanulás közvetlen segítségét kell szolgáltatnia. Kevés olyan kezdeményezés született, amely segíti a tanulást, elmélyíti vagy kialakítja a hivatástudatot. Arról sem lehet még beszélni, hogy KISZ-tagjaink mindenütt kitűnőnek szorgalmukkal,

fegyelmezőkkel és jó példával magukkal ragadnak társaikat.

A tanulmányi munka helyi feladatait érintve a KISZ VB beszámolója arra figyelmeztet, hogy munkánk eredményessége elsősorban a KISZ-csoportok mint közösségek működésén múlik. Itt tehát a legfontosabb a tanulmányi fegyelem javításáért, a rendszeres tanuláért, egymás segítségéért.

Különösen fontos, hogy ezekben a közösségekben politikai munkával olyan légkört alakítsunk ki, hogy megbecsüljük a tanulást, a rendszeresen készülő, szakmájukat szerető hallgatókat.

A konkrét tanulmányi eredményeket értékelve a beszámoló nagy figyelmet szentelt a munkás-paraszt származású hallgatók tanulmányi eredményének. Egy-két KISZ-csoport kivételével a munkás-paraszt származású hallgatók átlaga alacsonyabb, az ott tanuló egyéb származású hallgatóknál. Az eredmény ilyen alakulásában szerepet játszik a munkás-paraszt hallgatók magasabb aránya, döntő azonban helyzeti hátrányuk, hogy szüleiknek nem volt módjuk magasabb műveltségét szerezni, így nem tudnak a tanulásban segíteni, azon-

A KISZ-szervezet helyzete egyetemünkön

Huszár elvtárs ezután a VB beszámolójában szervezeti kérdésekkel foglalkozott. A jelenlegi helyzetet értékelve a KISZ KB határozata megállapítja, hogy

ma már a KISZ szervezete az egyetem életének, olyan pártvezetés alatt álló tömegszervezet, amelyet a hallgatók döntő többsége támogat és figyelemmel kíséri tevékenységét.

Az elért fejlődés alapján annak köszönhető, hogy az ifjúsági szervezet a párt kezdeményezésére jött létre

Erősítsük a KISZ politikai nevelő tevékenységét Tartalmasabb, tanulást segítő KISZ-munkát

Nagyaktív-értekezlet egyetemünkön a KISZ feladatairól

tani a politikai nevelőmunka egy olyan formáját, melynek keretében nemcsak KISZ-tagjainkat, de a KISZ-en kívüliek 80—90 százalékát is sikerült mozgósítani.

A beszámoló első része foglalkozott a most megszervezett ifjú agitátor-hálózat jelentőségével.

ban negyedéves csoportok eredményeivel bizonyítani lehet, hogy a KISZ-szervezet tudatos munkájával, a munkás-paraszt hallgatók rendszeres segítségével, ez a hátrány jelentősen csökkenthető és még az egyetemi évek alatt megszüntethető. Éppen ezért KISZ-szervezetünknek különösen nagy gondot kell fordítania a munkás-paraszt hallgatók céltudatos segítésére.

KISZ-csoportjainknak rendszeresen foglalkozniuk kell a KISZ-tagok, ezen belül a munkás-paraszt származású hallgatók tanulmányi munkájának értékelésével. Hogy a KISZ tanulást segítő munkája szélesebb körben érvényesüljön, el kell érni, hogy minden szemináriumban fél-évenként legalább kétszer, egyévenként, kritikusan tárgyalják meg a tanulmányi munkát, tanárok bevonásával.

A hivatástudat elmélyülését, a diák-tudományos munka kibontakozását szolgálja ha a KISZ-szervezetek kézbeveszik és gondosan foglalkoznak a tudományos diákkörökkel. Az idei tudományos diákkonferencia nagy sikerrel zárult, bár még nem működtek egyetemünkön a diákkörök.

A KISZ-bizottság véleménye szerint megérett a helyzet arra, hogy az egyetem néhány diákkört életre hívjon. Elsősorban a gazdaságtörténet, gazdaságföldrajz és ipargazdaságtan tanszék mellett dolgozó hallgatókból szeretnék megalakítani az első köröket.

A KISZ KB határozata részletesen foglalkozik az egyetemi oktatás készülő reformjával is. E reform célkitűzése; a kommunista szakembernevelés feltételeinek megvalósítása, a többi között az, hogy a hallgatók jobban felkészüljenek a gyakorlati feladatok magas színvonalú és hozzáértő megoldására, szorosabb kapcsolat alakuljon ki az egyetem és a gyakorlati élet között.

Hallgatóinknak ismereteket kell szerezni szakmájuk gyakorlatából, és feltétlenül tudniuk kell a társadalmi és politikai élet gyakorlatáról is.

Eddig a szakmai ismeretek megszerzésére a harmadévesek nyári üzemgyakorlata szolgált, az idén ez örvendően bővült azzal, hogy a külkereskedelmi szakos hallgatók hetenként egy napot vállalatnál töltöttek.

A KISZ-szervezet úgy látja, hogy segítséget nyújthat a nyári szakmai gyakorlatok jobb kihasználására, ha felveszi a kapcsolatot a hallgatókat foglalkoztató üzemek KISZ szervezeteivel. Segítségükkel hallgatóink társadalmi gyakorlatot is szerezhetnének a szakmai üzemi gyakorlat idején.

és a helyi pártszervezetek ma is és rendszeresen napirendre tűzik, megvitatják a KISZ munkáját. A munka során a KISZ-szervezetek szorosabb kapcsolatot építenek ki az egyetem vezetőivel, tanári karával, s közülük mind többen ismerik el, hogy oktató, nevelő munkában, és a leendő tudományos káderek kiválasztásánál támaszkodni lehet a KISZ-re.

Az egyetemi KISZ-szervezetnek jelenleg 560 tagja van tehát a hallgatóknak több

mint a fele KISZ-tag. A tagok nagy része komoly, rendszeres társadalmi munkát végez és tanulmányi munkáját is megfelelően látja el. Ugyanakkor még mindig jelentős azoknak a száma, akik a KISZ-tagságot névlegesnek tekintik, tevékenységük kisebb kampányfeladatok végrehajtásában merül ki. Világos, hogy KISZ-tagságunk e részének aktivizálását, a KISZ-csoportok érhetik el. KISZ-csoportjaink előtt az a feladat áll, hogy a közösségi életet

fejlesztve, kommunista közösséggé fejlődjenek.

Különösen fontos az, hogy a jövőben is törekedjünk KISZ-csoportjaink kezdeményező készségének kibontakoztatására, a közösségi élet olyan fokának kialakítására, amikor a KISZ-csoport felelősséget érez a hozzátartozó KISZ-en kívüliek iránt. Fontos, hogy javuljon a csoportgyűlések színvonala, kritikus és önkritikus szellem érvényesüljön.

Rendszeresen foglalkozunk a KISZ-be jelentkező fiatalokkal

A szervezeti kérdések között a VB beszámolója jelentősen foglalkozott a tagfelvételi kérdéssel.

A beszámoló határozottan visszautasítja az úgynevezett felhígulási hangoztatott nézeteket. A KB határozata leszögezi, hogy szembe kell szállni az elvtelen tagtoborzással, de világosan kell látni, hogy a jelenlegi helyzetben, amikor egyetemi ifjúságunk politikai arculatát alapvetően pozitívan értékeljük, helyes és szükségesszerű a KISZ taglétszámának a növelése.

(Egyébként a középiskolákból felvettek között is egyre nagyobb a KISZ-tagok aránya.) A KISZ-csoportjainknak fel kell számolni a bizalmatlanságot a KISZ-en kívüliek iránt.

Nem a felhígulás veszélyétől kell félni, hanem törődni kell azzal, hogy a tagfelvételi munka alapos legyen, s hogy a KISZ-en kívülieket fokozatosan, feladatokat megjelölésével és a teljesítés ellenőrzésével készítsék elő tagfelvételre, és a KISZ-tagoknak pedig megfelelő munkát, politikai nevelést kell biztosítani.

Egyetemünkön helyesen kialakított gyakorlat az, hogy a felvételi kérelmek ügyét nem tárgyalják azonnal, hanem két-három hónap múlva sajnós, azonban ezt az időt, kevés csoport használja ki arra, hogy a jelentkezővel rendszeresen foglalkozva előkészítse, azoknak a követelményeknek teljesítésére, amellyel a KISZ-tagság jár. Kevés csoportban látják, hogy a tagfelvételi munka komoly politikai nevelő munkát jelent.

A tagfelvételi munkáról elmondottakból következők, hogy

erősíteni kell a KISZ-szervezet nevelőmunkáját, a szervezet kommunista jellegét. Különösen fontos a politikai nevelés során, hogy minden egyes KISZ-tagot munkával, konkrét megbízásokkal lássanak el, szerencsés és jó megoldás, ha a megbízások egy része külső üzemi, termelőszövetkezeti, iskolai KISZ-szervezetekhez kapcsolódik.

A VB beszámolója foglalkozott még a követelmény rendszerrel a kollégiumban végzett KISZ-munkával, az egyetemi kultúrét egyes kérdéseivel a hallgatók érdekében. A beszámoló élénk vita követte, amelyben felszólalt Várnai Ferenc elvtárs, a KISZ KB titkára, Bikics István elvtárs, az egyetemi párt VB szervező titkára, az ipari kar dékánja, valamint igen sokan az alapszervezetek aktivistái közül.

A felszólaló elvtársak a beszámoló egyes pontjaival kapcsolatban felvetették KISZ-csoportjaink alapszervezetek problémáit, eredményeit. A felszólalók többsége igen fontos helyen említette a tanulmányi munkát és a KISZ-nek etéren tett erőfeszítéseit.

Gál Gáspár, a KISZ külügyi csoport vezetője ismertette a külügyi csoport jelentőségét, munkáját s ennek a munkának új irányát.

Kerégyártó György, a VB szervező titkára a pedagógusképzés politikai jelentőségéről szólva, felhívta a figyelmet az egyetemünkön működő tanárszakok támogatására.

Bevezetőben megemlékezett a határozatot megelőző hosszú, valóban lelkiismeretes munkáról, mellyel a KB munkatársai, aktivistái és az egyetemi KISZ-bizottságok hozzájárultak a határozat meghozatalához.

Hangsúlyozta, hogy a KB munkájának és az általa hozott határozatnak első célja az, hogy állítsuk vissza a bizalmat az egyetemi ifjúság iránt.

Még ma is — számunkra igen fontos munkás-paraszt rétegek körében párttag elvtársak között — rossz szájíz hagy az egyetemisták emlékére. A társadalom minden rétegében szálljunk szembe ezzel a nézetrel, mely abból fakad, hogy nem ismerik a mai egyetemi ifjúságot.

Bizalommal vagyunk politikai erkölcsi, szakmai tekintetben. Az egyetemi ifjúságot az egyetemi KISZ-szervezeteket, a párt és a KISZ bázisának tekintjük a szocializmus építésében. Várnai elvtárs külön kiemelte a tanulás jelentőségét, ami a KB határozatának és a beszámolóban is egyik fő mondanivalója volt.

A KISZ munkájának olyannak kell lenni, hogy benne központi helyet kapjon a tanulmányi munka segítése.

Eddigi munkánk az volt, hogy politikai téren olyan légkört teremtsünk, mely alkalmas a nyugodt tanulásra. Mostani feladatunk adminisztratív eszközök nélkül, őszinte baráti bíráló légkört teremteni, mely tanulásra ösztönzi a közösségek tagjait.

Befejezésül arról beszélt, hogy a KISZ-tag munkájának legszebb eredménye az, hogy jó munkájának jutalmaképpen párttaggá váljon. De ide igazán csak a „leg”-ek alapján javasolhatunk embereket, akikért a KISZ felelősséggel tartozik. A legöntudatosabb, legelőzetesebb, legaktívabb elvtársakat.

Harcos kritikai szellem!

Bikics elvtárs felszólalásának egyik gondolata volt az, hogy az ifjúság jobban fogja kézbe és hatoljon be az egyetem életébe. Például a hallgatók mondják el véleményüket az egyetemi reformmal kapcsolatban, oktatási rendszerünkéről, vessék fel kívánásaikat, panaszaikat az oktatók, és az állami vezetés felé.

Emlékeztetett az 1949—50-es évek harcos, segítő-bírálo légkörére az egyetemünkön, mely mind az egyetemi életre, mind a hallgatóknak a tanulásra való viszonyára áldatosan hatott.

Kívánatos lenne, ha ez a kritikai szellem hatná át most is KISZ-csoportjainkat pl. a KISZ-katalógus alkalmozása, az általános jegyzetelés, a tanulmányi munka szervezete terén. Tűzzenek maguk elé a fiatalok komoly tanulmányi célokat.

pl. egy nyelv megtanulása, ideológiai irodalom bővebb tanulmányozása folyóiratok, szakcikkek olvasása terén. Egyetemünk fiatal voltánál és ideológiai jellegénél fogva jelentős feladat hallgatóink között, a közgazdász hivatástudat elmélyítése.

A hozzászólásokra válaszolva összefoglalójában Fluszár Ernő elvtárs elmondotta, hogy az aktív ülések az volt a célja, hogy a KB egyetemi határozatának tükrében megjelölje, további KISZ-munkánk irányát.

A tudományos diákköri munkával foglalkozott az Egyetemi Tanács

Egyetemünk még a tanév elején tudományos diákköri pályázatot hirdetett, s ezt követően a Művelődésügyi Minisztérium is meghirdette a IV. országos diákköri Konferenciát. A mostani tanévben is — az elmúlt évihez hasonlóan — a fő feladat a konferencia előkészítése volt, és a pályamunkák megírásának elkészítése. Ebben a munkában egyetemünk 12 tanszéke vett részt (tavaly csak 7), sőt a pályázók száma is lényegesen növekedett a tavalyival szemben: tavaly 26 dolgozat került be nyújtásra, az idén 57. Önmagában is örvendetes tény, hogy az idén a tavalyi 21 pályamunkával szemben 41 pályamunka részvétel jutalmában, közöttük kettő minisztériumi jutalomban.

Meg kell említenünk, hogy egyetemünk derekasan kivette részét a IV. országos diákköri konferencián, mely mint ismeretes, folyó év március 28—30-ig tartott. A Társadalomtudományi Szekció szegedi rendezvényein 9, a Közgazdaságtudományi Alszekció Egyetemünkön tartott ülésein 16 referátum, továbbá 9 konferencián hangzott el. A konferencia ülésein látogatottsága is kielégítő volt, 50—100 fő között mozgott. Az előadások színvonala általánosságban jónak, sőt egyes esetekben kiemelkedőnek értékelhető. Néhány ülése a spontán hozzászólásokból érdembeli vita fejlődött ki, ami szintén emelte a konferencia színvonalát. Itt említem meg, hogy diákjaink részéről 28 hozzászólás hangzott el.

Mindez a tudományos diákköri munkájának kétségeltelen fejlődését bizonyítja egyetemünkön. De ennél is többet igazol az a tény, hogy egyre több hallgató határozta el, hogy tanulása mellett foglalkozni fog a kutatómunkával az életpályájukra való jobb felkészülés érdekében. Csak elismerést érdemelnek azok az oktatóink, akik komolyan foglalkoztak az ilyen hallgatókkal, és nem utolsósorban a KISZ-bizottság, amely az I. félévtől kezdve aktívan kap-

csolódott be a pályázatok és a konferencia szervezésébe.

Ezek mellett a kétségtelen pozitívumok mellett, azonban vannak még hibák, fogyatékosságok is.

Egyetemünkön a pályázati felhívás megírásával és a konferencia előkészítés munkájával lényegében ki is merült a KISZ-bizottság munkája.

A tanszékek is különböző aktivitást fejtettek ki a konferencián. Fontos tanszék nem, vagy csak korlátozott mértékben kapcsolódott be. A legsikeresebben szerepelt tanszék a Gazdaságföldrajz, a Belkereskedelm, a Számvitel, a Pénzügy. Itt főleg az kifogásolható, hogy a pályamunkák, illetve előadásuk inkább szeminaryumi, mint diákköri keretben készültek.

Több bíráló nem fordított elég fáradságot a dolgozat alapos tanulmányozására — néhány kivételtől eltekintve — a tanszékvezetői ellenőrzés sem volt elég hatékony.

Egyetemünkön a diákkörök szervezeti életét nem éltek, összejövetelek nem voltak s miután a KISZ-bizottság csak a félév végén állította be a TDK-felelőst, ez is közrejátszott abban, hogy a tanév első hónapjait nem tudtuk megfelelően kihasználni.

Az elmúlt évek folyamán a diákkörök fokozódó tevékenysége indokolta tette, hogy az egyetemeken és a főiskolákon tudományos irányelv szabályozza a diákkörök működését, feladatait és munkáját. Ennek alapján a KISZ-szervezet irányítsa a tudományos diákkörök munkáját, amelynek célja, hogy tanárok, oktatók vezetésével elősegítsék a választott tudományág jobb elsajátítását, felszínre hozzák a tudományos utánpótlás alkalmas tehetségeit.

Ennek érdekében a KISZ-bizottságnak és a tanszéknek meg a jelen tanévben ki kellene választani a hallgatók kö-

zül olyanokat, akik alkalmasak arra, hogy a Diákköri Tanács tagjaiként, vagy titkáriaként működjenek. A jövő tanév elején, legkésőbb október 15-ig meg kellene alakulnia a diákköröknek, s az illetékes oktatók irányítása mellett már hozzá kellene fogni a tudományos munka tervének elkészítéséhez. A tervben rendszeres (pl. havonkénti) üléseket kellene előírni, amelyen megvitatják a diákkörök munkájának legfontosabb kérdéseit, pl. a legjobb diákköri dolgozatokat. Arra kell törekedni, hogy a tudományos diákkörök tevékenységét egyetemünkön tovább fejlesszük, hogy az újabb országos konferencia mintegy betetőzése legyen az egész évi TDK-munkának.

Gazdaságtörténet zárthelyi

Április közismerten szeszélyes hónap. Egyszer ragyogó napsütésben fürdik a város, máskor pedig hideg északi szelek sűvítnek, vagy sötét felhők tornyosulnak felette.

Ilyen sötét felhőkhöz, vagy inkább váratlanul betört szélhez lehetne hasonlítani (ha költői hajlamaim lennének) a gazdaságtörténet zárthelyit. Úgy tudtuk példánknál áll az egyetem történetében, hogy a hallgatók ebből a tárgyból is irnak. Ezért kerestük fel a tanszék vezetőit, hogy miért is kell szigorúbban ellenőrizni a zárthelyi dolgozatokat. Kérdéseinket Szuhay Miklós és Reményi Lajos elvtársak válaszolták meg.

Nem az első eset, hogy hallgatóinkkal zárthelyi dolgozatot íratunk. 1954-ig ez rendszeres volt. Felújítását most a legutóbbi évek vizsgálórendszere, s ennek tapasztalatai tették szükségessé. Ismeretes ugyanis, hogy az első félév végén nincs vizsga, csak indexálás, ezzel azután a második félév végén egész

A mozdony remegő orrcím-pával ágaskodott fel, amikor különös turistacsoporthoz megpillantotta. Először egy harmadéves földrajzos haladt sötétkék ruhában, kis akasztáskával a hóna alatt, mint egy adóvégrehajtó, mögötte negyedéves leányaink, akkora hátizsákot cipeltek, hogy egy markos szállítómunkás kidülledt szemmel elkezdett csuklani, végül a sort néhány imbolgó kollégista zárta be, akiknek úgy látszik inabaszállított a húsvéti locsolkodás, mert ugyancsak bizonytalanul szedték a lábukat.

Bátran állíthatom, hogy húsvét hétfőn a Keletiben mi voltunk a szenzáció. Ezt kísérő tanáraink is tanúsíthatják, akik szerint a pályávar órái hangosan röhögtek.

Első állomásunk Eger volt, ahol megtekintettük a helyi nevezetességeket: a várat, a minaretet, a könyvtárat, de néhány röpke óra alatt bepillantást nyertünk — áldozatkész tanáraink jóvoltából —

éves anyagból kell vizsgáznunk, első éves hallgatóinknak. Sajnos hallgatóink ezt a nagy és nehéz anyagot a vizsga előtt három-négy nap alatt akarják megtanulni. Teljesen elhanyagolják az évközi munkát és különösen háttérbe szorul az előadások anyaga. A vizsgák ilyen tapasztalatairól nagyon sok hallgató tudna beszélni. Úgy véljük, hogy a dolgozatírással reális tartalmat adunk az évközi indexálásnak, s ezzel is elősegítjük a munka rendszeresebbé tételét, vagyis a jobb eredmények elérését.

A dolgozatírás után beszélgettünk néhány hallgatóval. A vélemény egyhangú volt: „Nem a legjobban sikerült.” Sajnos, nem nagyon tudtuk megvisszafogni őket, mert az indexálás jórészt a zárthelyi eredménytől függ. Persze indokolt esetben be is számolhatunk. Tanulság: a jövőben „cselhez” kell folyamodni, rendszeres tanulással kell elvenni az életet a hasonló „merényleteknek”.

Sarkadi Károly

JAVASLAT

Vizgázzanak egy időben egy csoport tagjai

Már csak néhány nap és megkezdődik a vizsgára való jelentkezés. Ez az az időszak, amikor mindenki vizsgabeosztást és tervezetet gyárt, míg a legoptimálisabb variáns kiválasztása után végre bediktálhatja a nevét az egyes tanszék adminisztrátorainál.

A csoportos jelentkezésnek óriási előnyei vannak. Nemcsak az, hogy a jelentkezést így sokkal könnyebb lebonyolítani, bár az idővel takarékoskodni szerető ember számára ez is fontos szempont.

Ennél sokkal nagyobb jelentősége van annak, hogy ha egy szeminárium tagjai egyszerre, egy időpontban vizgáznak, sokkal jobb eredményt és talán kisebb fáradsággal érhetnek el.

Sokkal könnyebb a vizsgára való készülést, a tanulást, ha az egész csoport egyszerre tanulja ugyanazt a tárgyat. A problémák, a nehéz kérdések megvitatására így sokkal nagyobb lehetőség nyílt.

Különösen eredményes lehet az a diákokthoz lakóknál, ahol a szak, vagy csoport egy része, akik általában szobátársak is, egyszerre készülnek, és ellenőrzik naponta egymás tudását és szorgalmát.

A III. éves földrajzosok például évek, illetve félévek óta így dolgoznak. A legtöbb vizsgát egy időpontban teszik le az egész csoport. Tanulás közben megtárgyalják az adódó problémákat, egymás között felelősségre vonják azt, aki saját hibájából elmarad a többi mögött, de az elmaradót magát is ösztönzi, haladja, hogy mások sokkal jobban haladnak az anyag elsajátításában.

A csoport egy része a diákokthozban — mivel mind ugyanazzal a tantárggyal foglalkozik — esténként még megvitatja az anyag nehezebb részeit.

Vizsga után pedig az egész csoport együtt értékeli az eredményeket, megbeszéli a hibákat, ami mind értékes tapasztalatot jelent a következő vizsgára nézve.

A következő vizsgaidőszakban rendkívül hasznos lenne, ha ezt a példát mind több szeminárium követné. Nemcsak munkájukat könnyítenék meg, és eredményeiket javítanák a csoportok, hanem a kollektív szellem erősödéséhez is hozzájárulnának.

a város flórájába és faunájába is. Megismertük Eger történetét, műemlékeit, és meghallgattuk mindazon egyének rövid életrajzát, akik a városban laktak, arról festettek, írtak, esetleg átutaztak rajta. Utoljára — de nem utolsó sorban — az állami borpincébe mentünk, ahol hivatalos borkóstolón vettünk részt. Merem ajánlani a rílinget, a leánykát, a muskotályt, a... többire már nem tudok visszaemlékezni.

Egerből a belpátfalvi cselbentgyárhoz, majd Szilvásváradra utaztunk. Utközben leugrottunk megnézni a szarvaskői gabrökőzetet, amely ásványfelesek tekintetében egyedülálló hazánkban. Gondolom, direkt építettek meredekre a pályát, hogy amíg a karbonkori vonat vissza-visszacsúszik, legyen idő kisebb sétákat tenni a környező festői szépségű dombokon.

Délután rőzsét gyűjtöttünk, melynek lángjain este rituális ceremóniák között nagy mennyiségű szalonát égettünk el. Utunk végén Diósgyőrben látunk egy kohászt, aki izzó vastömbök között sütötte meg nyársra fűzött szalonáját. Leheséges, hogy a nagyobb hőfok kevésbé árt neki.

A hegymászás másnap reggel egy pisztrángtenyészőtelep megtekintésével kezdődött. Egy mintapéldányt később sikeresen sütöttek meg tanáraink, a Peskő csúcsán, égő irigykedések közepette.

Az istállóskői barlangban végleg meggyőződöttünk arról, hogy az ősember alacsonyabb színvonalon állott, mint későbbi utódai. Epezzú ember, még ha ősember is, nem mászik ilyen magasra lakni, hogy minden apró-cseprő dologért: bevásárolni, beszaladni az ösztöndíjért, vagy leugrani egy stampédra, egy órát kelljen az embernek csúszni az ülepén. Mi csak egyszer mentünk fel,

de az elméleti szakosok máris bejelentették, hogy még egy barlang és visszafordulnak.

Elsőbb — talán egy kicsit kisebb lendülettel — a Peskő csúcsát hódítottuk meg. Mindenesetre a Tarkőre már csak vánszorogtunk. Ekkor jegyeztem el magam végleg az a gondolat, hogy nem leszek turista. Az embernek az a sok szikla a végén az agyára megy. A csúcsokon egyébként részletesen ismertették, hogy mit látna az a talpig férfi, aki képes lenne felocsúdni letargiájából. Persze, azért ez túlzás, nem volt mindenki ilyen fáradt, hiszen mindössze egy vagy két leány vesztette el az eszméletét. Azért másnap már megcsapant létszámban és csak egy tanárkísérővel mentünk a Bálványra, de az a fő, hogy egész héten „meleg csúcsot” fogtunk ki. Csupán a Garadna völgyében kaptunk egy kis zuhanyt, de Fazzola helyreállított vaskohója és a lillafüredi ebéd bőségesen kárpótlott bennünket. A hangulat Görömböly-Tapolcán a nemrég megnyitott Barlangfürdőben hágott tetőpontjára, ahonnan megjelenésünk után a békés fürdőzők és a barlangban röpülő denevérek pánkszerűen távoztak.

Kirándulásunk utolsó napján a Lenin Kohászati Művekbe látogattunk el. Látunk hengerműveket, drukkoltunk a vasöntőknek és ha egy kis időnk van, bizonyára szét-szedjük a nagykohót is. Elmagyaráztattunk mindent az utolsó szögig, úgyhogy váltott kísérőink sorban dőltek ki mellőlünk. Felvetődött a gondolat, hogy gyalog jöjjünk haza, ha már így bejöttünk, de néhányan részt akartak venni az általános kari klubesten, s ez ellen nem volt apelláta. Egyébként élünk.

KÉRÉS ZGYULA

Bírálatunk nyomán

Lapunk februári számában megjelent egy cikk, mely kiemertően elemelte a félévi vizsgaeredményeket, tapasztalatokat. Így gondoltuk: érdemes lenne most megvizsgálni okultak-e a félévi gyenge vizsgaeredményekből a II. évesek, és a III. év belkerek.

Meglátogattuk tehát dr. Kovács Károly elvtársat, a számvitel tanszéken, aki a III. évf. belkeresek egyik szemináriumának könyvvitel gyakorlati vezetője.

Kovács elvtárs elmondta, hogy a tanulmányi szint általánosan gyenge, különösen könyvvitelből. Az előző félévben a felkészülés felelőtlen volt, s ennek megfelelően sok volt a bukás. A jelenlegi félévben bizonyos javulás már tapasztalható. Ez érthető is, hiszen az év végén három félév anyagából fognak szigorlatozni a hallgatók. Az órák látogatása változatlanul jó, és javult a felkészülés is, bár még jobb lehetne. Megelégedésel tölti el a tanszék, hogy a most megírt dolgozat átlaga három egész fölött van. Mindezek alapján bíznak benne, hogy a szigorlatok jobban fognak sikerülni.

További felvilágosításért Berend Iván elvtárshoz fordultunk, akitől — bizony csak rosszat hallottunk. Köztudomású — hogy a félévi gazdaságtörténet kollokvium, a másodévesek számára siralmas eredménnyel végződött.

Igaz, nehéz és nagy volt az anyag, de a magyarázatot nem ebben kell keresni. A tanszék most, hogy ellenőrizze a hallgatók felkészülését, és hogy segítséget nyújtson, konzultációkat tart

azok számára, akik elégségesre kollokváltak. Az ember azt hihetné, hogy az illetékesek okultak kárukon és most komolyan tanulnak. Sajnos erről szó sincs. Az eddigi konzultációkat sok esetben azért nem lehetett megtartani, mert a hallgatók nem készültek fel. A tanszék ennek ellenére nem adta fel a reményt, attól tartanak azonban, hogy ez után sem lesz több eredmény, hiszen egyre kevesebb az idő arra, hogy a hallgatók a konzultációkra készüljenek. Végh

Kerületünk halad a május elsejei menet élén

Az idei május 1-i felvonulása a IX. kerület dolgozói haladnak az élen. Kivilágított, virágokkal körülvont IX. nyílja meg a menetet, melyet kísérik fiatalok visznek majd. Vörös és nemzetiszínű selyemzástalokat visznek az első sorban. Majd a kerület úttörőzenekara következik. Az élcsoportban a kerület végrehajtó bizottságának tagjai, veteránok és 170 egyenruhába öltözött úttörő halad. Ezután a kerület 19 élűzeme következik. A Közgazdaságtudományi Egyetem a Laboratóriumi Felkészülések Gyára után jön. Hallgatóink és dolgozóink 3/9-kor gyülekeznek a Baross tér 19—21. számú ház előtt. Visszafelé a dekorációt a Szinyeyi Merse utca 22-es sz. ház előtt adják le.

Ebben az évben sokkal több résztvevő lesz május elsején a felvonuláson és sok újfajta dekoráció is élénkíti a színpompás menetet. Minden egyetemi dolgozót és hallgatót szeretettel várunk sorainkba.

Megkérdeztük az illetékeseket...

A takarítónők nemrégiben azzal a panasszal fordultak az egyetemi szakszervezeti bizottsághoz, hogy a régi munkaruhájuk már elkopott, kiharadási ideje is lejárt, az újat pedig még mindig nem kapták meg.

Eddig még soha sem volt kifogás a munkaruha-ellátás ellen, ezért megkérdeztük az illetékesektől, mi a helyzet a témán?

Néhány napon belül megér-

keznek a takarítónők új munkaköpenyei — hangzik a megnyugtató válasz. Egyetemünk időben jelezte munkaruha-igényét az illetékes kereskedelmi szervezetnek, a férfiak meg is érkezett, de köpenyt csak barnában tudtak volna szállítani, időre. Az aszszonyokkal közölték ezt, s ók gyakorlati szempontból ragaszkodtak a sötétkék köpenyhez, ebből adódik a kérsedelem.

Tudományos ülésszak

Wilczek elvtárs előadását tartja

Egyetemünk a felszabadulás 15. évfordulója tiszteletére az Országos Tervhivattal karöltve tudományos ülésszakot rendezett április 25-től 29-ig.

Az ötnapos ülésszak előadásait sokan meghallgatták az Országos Tervhivatalból, a minisztériumokból, a pénzügyi, ipari, kereskedelmi szervezetekből, a Központi Statisztikai Hivatalból. Hallgatóink is élénk érdeklődéssel kísérték a felvetett gazdasági kérdéseket

elemezni, megoldani igyekvő előadásokat.

A napirenden mai kérdések szerepeltek, bizonyítván, hogy közgazdaságaink a mindennapi munka során felmerülő gazdasági kérdésekre is választ kívánnak adni. Az előadások tematikája, a közgazdaszok érdeklődése a második ötéves terv felé fordul, annak fő kérdéseivel foglalkozik. Ajtai Miklós, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese „A beruházások koncentrációja és hatékonysága” címmel tartott érdekes és élénk vitát kiváltó előadást. Közgazdasági elgon-

dolását matematikai módszerekkel kifejezve érdekes javaslatot tett a beruházások gazdasági hatékonyságának megállapítására.

Wilczek Jenő egyetemi tanár „Az ipari termelési szerkezet és munkaigényesség” c. előadásával szerepelt a második napon. „A második ötéves terv és a mezőgazdaság” kérdéseivel foglalkozott Nagy Gyula, az Országos Tervhivatal osztályvezetője, Forgács Tibor docens pedig „Az élet-színvonal és a fogaztatási struktúrájáról” tartott érdekes előadást.

A tudományos ülésszak hallgatói

KOSÁRLABDA

Testnevelési Főiskola—Közgazdasági Egyetem 66:49 (26:26).

Az első félidőben kiegyensúlyozott volt a játék, ekkor csapatunk lelkesen, jól játszott. A második félidőben a Testnevelési Főiskola nagyobb rutinjával és jobb védekezésével biztosan győzött. Dobók: Lutter 16, Iványi 14, Sorés 11. Jó: Iványi, Lutter, Horváth.

Mérkőzések a főiskolai bajnoksáért

Közgazdasági Egyetem—OSC 2:2 (1:1)

Csapatunk összeállítás: Csáki — Szép, Tráj, Vincze, — Péntes, Spilák, — Juhász, Novák, Pethő, Angyalosi, Harbula.

Az első félidőben egy kapuelőtti tömörülésből Harbula megszerezte a vezetést. Ezután mezőnyjáték alakult ki, a félidő végére az OSC feljött és sikerült egyenlítőniök. Labdarúgónk ezen a mérkő-

zésen nem nyújtottak jó teljesítményt. Nem küzdöttek teljes erőbedobással — egy-két játékos gyengébben játszott a szokottnál. A vereséggel felérő döntetlenhez a keménytalajú pálya és a játévezető tévedése is közrejátszott. A csapatból Tráj, Harbula, és Péntes tűnt ki játékával, Novák és Angyalosi a második félidőben jött fel.

Mivel csapatunk volt a pályaválasztó a döntetlen eredménnyel a vendégcsapat jutott tovább.

Felszabadulási seregszemle

Ez évben is megrendezésre került a hagyományos kulturális vetélkedés, melyen az egyetemek és főiskolák művészeti csoportjai és szolítái

Darhota Szabó Rózsa: Mária, akit a háború borsalmi az örülébe és a halálba kergetnek. Max Frisch: Es a holtak újra énekelnek c. darabban

vesznek részt. Egyetemünk is képviseltette magát a színjátszó csoportjával, táncscsoportjával, énekkarjával, népzenekarjával, két szolítával és az „Ifjúsági jazz” együttesével.

Tisztelet és megbecsülés illeti valamennyiüket lelkiismeretes munkájukért, mert a seregszemlén kitűnő teljesítményt nyújtottak és művészi színvonal tekintetében a legjobbak között szerepeltek.

Színjátszó csoportunk nagy fába vágta a fejszéjét, amikor elhatározta, hogy színre viszi Max Frisch „Es a holtak újra énekelnek...” c. darabját. A nehéz feladatot jól oldották meg, s különösen örülünk, hogy éppen a kulturális seregszemle keretében bizonyították ezt be. Az elért szép sikert a szereplők áldozatkész lelkes munkája, és Vadász Gyula rendező ötletekben gazdag művészi irányítása eredményezte. A rendezésnek kettős feladattal kellett megbirkóznia: egyrészt meg kellett oldani a darab belső ellentmondásait, másrészt végig biztosítani kellett a drámai feszültséget. A szereplők átélte színvonalas játéka lehetővé tette, hogy a rendező elképzelése megvalósuljanak. Ki kell emelnünk két jó alakítást. Éles Béla jó

felfogásban játszotta a fasiszta tiszttal összetett szerepét. Marillai Vilmos tanárja tehetséges, művészi igényű megformálásban állt elénk. Bálintffy Gábor és Drahota Szabó Rózsa lírai szerepfelfogása is maradandó élményt nyújtott. A pápa megformálója, Haspel Ferenc egyszerű és mégis emlékeztető játékkal tűnt fel.

A szereplők munkakedvét és lelkesedését a jövőre nézve csak fokozta volna, ha a zsűri konkrétumokat nélkülöző, meglehetősen általános értékelés helyett inkább tanácsokkal segített együttesünket a további sikerek felé.

Annak ellenére, hogy a különböző hangszeres szolíták és énekesek egy bemutatón kevertében léptek fel, a közönség és a zsűri egyöntetű véleménye alapján a legjobb teljesítményt Tóth Iván nyújtotta. Műsoron Saint Saens: Hattyú és Popper: Tarantella c. műve szerepelt. Az előbbi romantikus mű, rendkívül szép, lírai megszólaltatása, valamint a Tarantella — mely nagyon igényes mű — virtuóz megszólaltatása, a közönség osztatlan tetszését váltotta ki.

Tóth Iván gondokaművész játék közben

A művek kiválasztása különösen igényes Liszt: Sunt Lacrimae Rérum és Bartók: Ossinatóját adta elő Sárközi Sándor. A zsűri véleménye alapján — élén Bächer Mihály — elismerte, hogy a két bonyolult, szellemileg nehezen megközelíthető mű, tökéletes megértéséről tett bizonyosságot Sárközi, de bizonyos technikai bizonytalanság, érezhető volt játékában.

Rajtuk kívül kiténtek még Róna Tivadar (hegedű) Beethoven F-dur románcával. Egressy Ibolya két Puccini áriájával és Fogarassy Györgyi egy Mozart- és egy Liszt-dal előadásával.

23-án este rendezték meg az egyetemi jazz-zenekarok versenyét is. Az ifjúsági jazz-együt-

tes teljes műsort adott, amely a közönség és zsűri tetszését egyaránt elnyerte. Különösen jól szólaltatták meg a „Koldusopera” egy részletének dixerlande feldolgozását és az „Ocsi csornije” c. orosz népdal témájának Kertész Péter által átírt feldolgozását.

Április 24-én, vasárnap délelőtt a népi táncscsoportok mutatták be tudásukat. Manning György VIT-díjas koreográfus, 3 eredeti feldolgozását mutatta be a táncscsoport — osztatlan sikert aratva. Elsőnek az „Úveges táncot”, amely kissé gyakorlásra szorult még, de virtuozitását tekintve, ma az ország egyetlen egyetemi tánckara sem produkálja. Majd a hangulatos magyaros temperamentumú magyaros „Szatmári csárdás” szívetgyönyörködte előadásával ragadták el a közönséget.

Befejezésül a „Farsang vége” c. táncjáték került színre, amely tréfás, játékos tartalma és jól átélt előadása miatt harsány nevetést váltott ki.

Persze, van még néhány hiányosság is. A bemutatott számok még sok gyakorlást kivetnének. Külön is megemlíthetném a zsűrit, hogy a népi zenekarunk, a tánckarhoz és a bemutatott művekhez méltó kíséretet biztosított.

Április 26-án az ELTE, a Budapesti Műszaki Egyetem és Egyetemünk Kórusa közös hangversenyen szerepeltek, melyen közreműködött, mindkét egyetem szimfonikus zenekara is. A hangverseny minden kórus más-más oldalról mutatkozott be. Az ELTE kórusa, mint a Kodály-művek hivatott megszólaltatója, a Műszaki Egyetem kórusa pedig mint a romantikus és modern, művek finom lírai előadásának mestere.

A tehetséges fiatal zeneszerző, Karai József, rendkívül igényes népdalfeldolgozását a Hevesi népdalokat és Alexandrov Poéma Ukrajnáról c. hatásos művét adták meg elő.

A közönség hallhatatlanul meg Kodály: Magyarokhoz, Sosztakovics: Dal az erdőkről 3., 4., 5-ik tételeit. Cser: Dal a felszabadulásról c. művét. Szólnunk kell még arról, hogy énekkarunk ez alkalommal ünnepelte fennállásának tizedik évfordulóját, melyről megemlékezett a KISZ VB is és a műsorban résztvevő kórusok vezetői is. A Népművelési Intézet képviselője is köszöntötte kórusunkat a jubileum alkalmából és közölte, hogy a művelődésügyi miniszter is dicséret oklevéllel tünteti ki a jubiláló kórusunkat.

Mi, is sok sikert kívánunk további munkájukhoz.

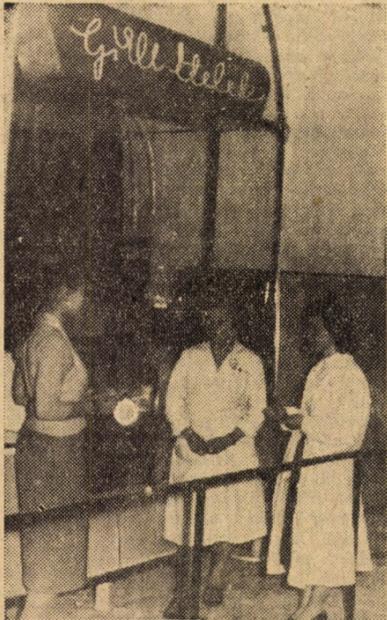
Önkiszolgáló menza

Megnyílt csütörtökön az új menza. Országos viszonylatban nálunk hoztak létre először ilyen modern diákétkeztetőt. A menzára belépve, az embert igazán meglepő kép fogadja. A régi, szürke étkező teljesen eltűnt. Helyette modern étteremmel találkozunk.

Neonfeliratú, üvegkirakatos pulatok, négyzetes asztalok, zöld-piros műanyagbevonatú székek mellett bizony másképp — mondhatnám, izletesebb — az ebéd, mint a régi túlszűfolt asztalok mellett.

Hogy hol és mit lehet kapni, arra színes neonfeliratok hívják fel a figyelmet. Az ablakokat színes függönyök borítják, melyek kellemessé teszik a terem hangulatát. A pulokat nagyon szép üvegfalak választják el az asztaloktól. Ezzel is akadályozzák az ételiszak kiáramlását a tálalóból. A diákok kétféle menüközött választhatnak és továbbra is megmarad az a la carte is.

Az étkező edé-

nyeket is kicserélték, modern törhetetlen táányérokka. A meleggulók segítségével az ételkezelet tartását is biztosítani tudják.

A tálalás úgy történik, hogy minden diák kap egy tálcát és a pulok előtt végighaladva, megkapja az általa kiválasztott ételt, majd az asztalnál helyet foglal és elfogyasztja ebédjét.

A mosatlan edények elszállítását futószalag végzi, sőt a mosogatást is modern mosogatógéppel történik.

Az új menza célja, hogy meggyorsítsa az ebédelést, hogy a dolgozóknak ebédeidőjükből legyen módjuk étkezés után egy feketét is elfogyasztani.

Gergely Aranka

Hol tanuljanak a kollégisták?

Nyugtalan árnyak bolyonganak a második emeleti folyosón, a fölhalmozott lécazszal és szekrényrakások között. A jelenet fölöttébb romantikus, de a szereplők hangulata annál prózaibb!

Csak egy íci-píci kis tanulószobát keresnek, mert soha sem áhítottak ennire egy csendes kis zug után — aoha betérhetnének statisztikát, vagy földjáradékot tanulni. De hasztalan, mert a Veres Pálné utcai diákotthonban éppen most kezdtek hozzá a lakó- és tanulószobák parkettázásához. Soha jobbkor! Mert úgy, nincsen annál örvendesebb dolog, mint ha a vizsgaidőszak egybeesik egy nagy felfordulással, s a szegény IV. éves — ha most éppen kedve szottyan a tanuláshoz, akkor nem talál egy csendes zúgot, ahol meghúzódhat... A tatarozást előre betervezik, s így nem lehet véletlen, hogy éppen a vizsgaidőzakra esett a „felújítás”. Vagy mégis? A jövőben az ilyen dolgokra az illetékesek legyenek figyelemmel.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bögre Katalin
Szerkesztőség:
Bp. IX., Dimitrov tér 8. III. 381
Telefon 186—890 (139-as mellék)
Kiadó: Hírlapkiadó Vállalat
Bp. VIII., Blaha Lujza tér 3
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Nyomatott a Szikra Lapnyomdában

1960. ápr. 17. Délelőtt 11 óra 26 perc.

Hurrá! Frankhauser sikeres ostromot vezetett. No, nem az esztergomi vár, mindössze éjjeli szállásunk zárt ajtója ellen. Hősiesen bevette az ablakokat, kaput nyitott, s bátor csapatunk üdviválgása töltötte be az elhagyott helyet.

Tizenkét óra

A székesegyház harangja most úti a delet. Eppen elhaladtunk Balassi Bálint rosszul sikerült szobra mellett. Szembe velünk a lenyűgözően monumentális bazilika nyolc hatalmas oszlopa. Tőle balra a rekonstruált királyi vár földfeletti része látható. Az értékes történelmi, építészeti nevezetesség nyomára a 1930-as évek elején bukkantak véletlenül előtűn.

A dombról lenézve, egyik oldalra a város, másfelől a Dunára nyílik csodálatos kilátás. A túlsó parton, sík vidék, aprónak látszó házakkal, Csehslóvákiá. S a csillogó víz fölött, szinte kellemetlen látvány a megszakított híd.

Tizenöt óra

Szépre vágyó barátom! Ha e kies tájon jársz, szánj egy órácskát a világhírű képtár megtekintésére.

Középkori, festményes, magyar és olasz mesterekben gyönyörködhetsz itt. Egy közülük különösen megragadta a figyelmet.

— Ezt a képet napokig tudnám nézni — mondtam Zsuzsának, s a többiek is helyeslően bólintottak.

És lám, milyen gyenge tehermentény az ember! A sok újdonság, a nagy séta farkasétvágyat hozott, s bizony a gyomrunk és a lábunk már nagyon húzott a szállás felé. Azért

Közgazdász szerkesztősége, Budapest

11 óra néhány perckor szívesen

megérkeztünk Esztergomba Stop

Többít levélben. Stop

Belker. hármás szeminárium

még megkerestük Vak Bottyán híres lábasházát, megnéztük a közelében levő két műemléket, — s most már igazán irány a szállás!

Április 18.

A mai napot ismereteink gyarapítására szántuk. Igaz, ez az ismeretszerzés inkább csak a nézelődésre szorítkozik, hiszen egy-két óra kevés az alaposabb megismerkedésre.

Az üvegyárban

Hőség és vörösen izzó üveg. A kohók körül félkör alakban helyezkednek el a dolgozók. Legbelül a merítő, aki hosszú pálcajával benyúl a vörös óriás gyomrába, s a megfelelő mennyiségű anyagot kiemeli. Gyorsaságot, ügyességet kívánó művelet. A folyékony üveg, akár a méz, nehéz vele bánni.

A pálcá, végén az üvegmászarszával, a mesterhez kerül. Belefújogat, szabadon, keze mozgásával, adja meg a durva formát, (minden mozdulata nagy gyakorlatra vall.) Majd parafával bélelt formába helyezi, abban forgatva fújja a pákán keresztül, míg csak a kívánt alakot nem nyeri.

Minden mester mellett áll egy lány, aki a pálcáról lelti a kész terméket — ,mehet a meóshoz.

Természetesen, rengeteg fajtájú, és alakú üveg készül itt, s mindnek más a technikája. Van, amit egyszerű préseléssel nyernek, van amelynek el-

készítése évtizedes gyakorlatot kíván. Érdekes, hogy alacsony a gépesítés foka. Mindössze két kisebb automatát láttunk. Orvosságos üvegeket gyártanak, napi 40 ezres darabszámmal.

Mint érdekességet említem meg az üvegszóló műhelyt, ahol dugóktól kezdve a ragyogó kristályvázáig terjed a szélesskálájú munka.

A bánya

Az üvegyár minden érdekessége ellenére is, a nap fénypontját a bánya jelentette. Már a vonatból szemünkbe tűntek a tárna lejáratok, s felcsigázott kíváncsisággal öltöztünk be. Fejünkön a védő, kemény sapkával, kezünkben egy-egy súlyos telesz lámpával, lovaglóülésben helyezkedtünk el a kisvasút ülésre szánt gerendáján. Megindultunk. Hosszú percekig ijedten dobogott a szívem. A vonat zakatolva száguldozott a fehér mészkőfolyosóban, a sínek mellett hangosan csobogott a víz, az itteni bányászat legfőbb ellensége.

Reggel ötök volt egy vízbe-törés, a... számú vajatban. Az ór szerencsésen elmenekült. Most víz alatt áll az a rész, a szivattyúk dolgoznak.

Azt mondják 20 km hosszú vajatok vezetnek a hegy alatt... Ha most beomlana, vagy előtörne a félelmetes víz, vagy a bányalég. A kisvasút meg csak száguld. Manókhöz hasonlítunk, ahogy ülünk csendben,

megilletődöttek, a lámpák, akár a csillagok.

Ez a szakasz a legbiztonságosabb — hallom az egyik fiatal bányász hangját. Talán megjegyeztem szorongásomat. Hálásan mosolygok rá.

Mire a sín-pálya végére érünk, s elindulunk négykézláb egy karsztróvizvája üreg felderítésére, már a felfedezés vágya ég mindegyikben. Az ember valahogy kicsit részesevé lesz, belekóstol a barlangkutatás távolról oly romantikusnak tűnő mesterségébe. A mészkőfal, mint a fehér csipke, ragyog a lámpák fényében. Páradságos, lassú előrehaladás után, valahonnan bentről kiáltás hallatszik. „Az út elzárva! Visszafordulni!”

Két bányász egyenként húz vissza bennünket a meredek sziklafalon. A csizmám beszorult egy nyílásba. De azért csak menjünk még le a szénvajatokba is.

— Aki elfáradt visszafordulhat! — mondja vezetőnk. Nézzünk egymásra. Senki.

Végre igazi szénbányában érezzük magunkat. A nyakunkba szénpor hull, és alattunk, fölöttünk mindenütt szén, szén, szén. Már órák óta bolyongunk ideleln, s még a fejteshez nem érkezettünk el, csak órségben álló bányászokkal találkoztunk. Az idő sajnos sürget, nemsokára jön a váltás, s szükség lesz a kisvasútra. Még egy meredek, kápaszkodó, (megjegyzem, ezt a nehéz utat a bányászok naponta végig járják), s már robbogunk is visszafelé. Feketék vagyunk, és izzadtak, bizony jól esik a meleg fürdő, és a közönség. Nagy, nagy tiszteltet, így szívből kiáltjuk vissza a kedves ismerősöknek, és minden bányásznak, aki a föld alá indul, hogy nekünk meleg és fényt hozzon. Jó szerencsét! Kócse Jolán

A Farsang vége c. tréfás táncjáték

Elsők lettünk az egyetemek szellemi öttusáján

Április 28-án került sor egyetemünkön — a Felszabadulási Seregszemle keretében — az egyetemek közötti szellemi öttusa döntőjének megrendezésére.

Az első helyen a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem csapata végzett. Az Építőipari Műszaki Egyetem csapata második, a Zeneművészeti Főiskoláé pedig harmadik lett.

Május 14-én este 9 órai kezdettel a felszabadulási kulturális szemle országos bemutatója keretében

EGYETEMI BALT rendez az egyetem KISZ-szervezete. Közreműködnek a bemutatók legjobb tánczenekara és szolítái: Pécsi Orvostudományi Egyetem tánczenekara. Ifjúsági „Jazz” (Közg. Egy.), Tavasz (ELTE).